

CZĘŚĆ OSTATNIA: SPRAWOZDANIA

SPRAWOZDANIE Z IX KONFERENCJI NAUKOWEJ „PEDAGOGICZNA AKSJOLOGIA W ŚWIETLE NAUCZANIA ŚW. JANA PAWŁA II”

REPORT FROM THE 10th SCIENTIFIC CONFERENCE “PEDAGOGICAL AXIOLOGY IN LIGHT OF THE TEACHINGS OF POPE JOHN PAUL II”

Rozprawy Społeczne, nr 3 (IX), 2015

Beata Wołosiuk

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, Zakład Pedagogiki

Wołosiuk B. (2015), *Sprawozdanie z IX Konferencji Naukowej „Pedagogiczna aksjologia w świetle nauczania św. Jana Pawła II”*. Rozprawy Społeczne, 3 (IX), s. 109-110.

W dniu 6 czerwca 2015 roku odbyła się w Białej Podlaskiej Konferencja Naukowa pt. „Pedagogiczna aksjologia w świetle nauczania św. Jana Pawła II”. Konferencja została zorganizowana przez Zakład Pedagogiki Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Było to drugie już tego typu spotkanie poświęcone osobie, życiu, twórczości i myśli Ojca Św. Jana Pawła II.

Obrady nawiązywały do problematyki podjętej podczas konferencji zorganizowanej przez (wtedy) Instytut Pedagogiki 20 kwietnia 2005 roku pt. „Pedagogiczne inspiracje w nauczaniu Jana Pawła II”. Wspomniana konferencja odbyła się tuż po śmierci Ojca Świętego, chociaż zaplanowana znacznie wcześniej, miała na celu przybliżyć naszemu środowisku edukacyjne wartości płynące z nauczania Jana Pawła II.

Podczas IX Konferencji omawiano różne aspekty pedagogicznego przesłania myśli głoszonych przez Ojca Św., które budzą z uspienia moralnego, wymagają konsekwencji w myśleniu i działaniu. Wyzwania, jakie stawia przed nami dynamicznie zmieniający się świat sprawiają, że rola pedagoga, nauczyciela, wychowawcy musi ulegać nieustannej aktualizacji. Nawiązując do tradycji pedagogiki chrześcijańskiej, podkreślano ponadczasowość i ponadustrojowość wizji papieskiej pedagogii. Dyskurs koncentrował się w obszarze następujących pól problemowych:

1. Dzieci i młodzież w koncepcji Jana Pawła II.
2. Małżeństwo i rodzina jako wartość w nauczaniu Jana Pawła II.
3. Wartość osoby starszej.
4. Jan Paweł II orędownikiem osób niepełnosprawnych, chorych i cierpiących.
5. Jan Paweł II jako wychowawca do wartości.
6. Osoby wykluczone i marginalizowane w nauczaniu Jana Pawła II.

Adres do korespondencji: Beata Wołosiuk, Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, ul. Sidorska 102, 21-500 Biała Podlaska, e-mail: beata@wolosiuk.com, tel. 83 344 99 11

7. Pedagogiczna aksjologia Jana Pawła II jako odpowiedź na potrzeby wychowawcze współczesnego świata.

Obrady w imieniu gospodarzy zainaugurował prof. zw. dr hab. Józef Bergier, Rektor Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Konferencję zaszczylił swoim udziałem Jego Ekscelencja Biskup Siedlecki Kazimierz Gurda, który w swoim przemówieniu zaznaczył, że Jan Paweł II cieszył się ogromnym autorytetem na świecie, ale przede wszystkim w Polsce, wśród wszystkich, ale głównie młodych ludzi, których gromadził licznie wokół siebie. Dlatego tak ważne jest to, co przekazywał młodzieży. Biskup zwrócił uwagę, że program wychowawczy proponowany przez św. Jana Pawła II jest oparty na nauce mającej swoje zakorzenienie w Panu Bogu, który jest źródłem niezmiennej Prawdy. Papież podkreślał wartości istotne w wychowaniu, takie jak prawda, wolność, dobro, miłość, godność człowieka, szacunek do życia i dla każdego człowieka.

Następnie głos zabrał Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej, Tadeusz Sławecki, który zaznaczył, że wartości, na które wskazywał Św. Jan Paweł II: miłość, godność człowieka, naród, Ojczyzna, odpowiedzialność, pokój, sprawiedliwość, tolerancja, uczciwość, czy wolność – uwzględniane są w podstawie programowej obowiązującej w polskim systemie kształcenia.

Obrady plenarne prowadziła dr Beata Wołosiuk, która podkreśliła, że chociaż od śmierci Jana Pawła II minęło dziesięć lat, nadal ma nam wiele do przekazania. Jego wskazówki wychowawcze i moralne mają charakter uniwersalny i ponadczasowy. Święty Jan Paweł II odegrał niezwykle ważną rolę w dziejach Polski i świata, jak również w życiu wielu ludzi. Jego przesłanie, szczególnie dla wielu młodych, było swoistym drogowskazem.

Patron naszej uczelni, św. Jan Paweł II, który jest dla nas wzorem wychowawcy, mówił: „Młodzi ludzie potrzebują wychowawców, potrzebują przewodnika, który powinien być autorytetem. Potrzeba afirmacji na tym etapie życia nie oznacza jednak akceptacji wszystkiego. Potrzebują oni bowiem również tego, aby ich poprawiać, stawiać im granice, mówić tak lub nie. Współczesnemu wychowawcy niezbędna jest umiejętność odczytywania znaków czasu. Dzięki niej będzie mógł dostrzec wartości, które pociągają młodzież, jak np.: pokój, wolność, sprawiedliwość, solidarność, postęp”.

Obrady plenarne składały się z 2 części. Pierwszą część rozpoczął swoim wykładem ks. prof. zw. dr hab. Marian Nowak z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II i Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej: „Rozwój i jego wychowawcza wartość w pedagogice rozwoju według Jana Pawła II”. Prelegent w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę m.in. na wkład Encykliki *Sollicitudo rei socialis* w rozumienie rozwoju człowieka. Jak zauważył ks. prof. zw. dr hab. Marian Nowak – Jan Paweł II mówił iż: „rozwój domaga się nade wszystko ducha inicjatywy od samych zainteresowanych krajów”, „ważne jest (...), aby narody na drodze rozwoju popierały samopotwierdzenie się każdego obywatela poprzez dostęp do wyższej kultury i swobodnego przepływu informacji. Wszystko, co mogłoby sprzyjać alfabetyzacji i podstawowemu wykształceniu, które ją pogłębia i uzupełnia, jak proponowała Encyklika *Populorum progressio* – dalekie jeszcze od urzeczywistnienia w tyłu częściach świata – jest bezpośrednim wkładem w prawdziwy rozwój”.

Następnie ks. dr hab. prof. Stanisław Chrobak z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w swoim referacie pt. „«Promować potencjał dobra i twórczych możliwości». Jan Paweł II o odkryciu istotnego znaczenia młodości” nawiązał do słów Jana Pawła II, który w Liście apostołskim *Parati semper* mówił: „Okres młodości jest bowiem czasem szczególnie intensywnego odkrywania ludzkiego «ja» i związanych z nim właściwości oraz uzdolnień. Stopniowo i sukcesywnie odsłania się przed wewnętrznym widzeniem rozwijającej się osobowości młodszej lub dziewczęcej owa specyficzna, poniekąd jedyna i niepowtarzalna – potencjalność konkretnego człowieczeństwa, w którą wpisany jest jakby cały projekt przyszłego życia. Życie rysuje się jako realizacja owego projektu: jako «samourzeczywistnienie»”.

Dr hab. Ewa Domagała-Zyśk z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II w wystąpieniu pt.: „Aktualność nauczania Jana Pawła II o osobach chorych i niepełnosprawnych” zwróciła uwagę na następujące słowa Jana Pawła II: „Istotna wartość i osobowa godność każdego człowieka nie ulegają zmianie nigdy, niezależnie od konkretnych okoliczności jego życia. Człowiek, nawet ciężko chory lub niezdolny do wykonywania bardziej złożonych czynności, jest i zawsze pozostaje człowiekiem”.

W drugiej części obrad plenarnych wystąpiła m.in. dr hab. prof. Lidia Marszałek (WSNS Pedagogium w Warszawie). W referacie „«Ewangelia dziecka» – kilka refleksji na temat potencjału religijnego dziecka” zauważyła, że dzieci są naturalnymi filozofami i teologami – ich ciekawość Boga wydaje się być nienasycona. Relacja z Bogiem tworzy się u dziecka nie tyle przez zdobywane informacje, ile przez przeżywanie spotkania z Nim.

S. dr hab. Maria Opiela z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II podkreślała, iż Ojciec Św. mówił: „Ludzie starzy pomagają nam mądrzej patrzeć na ziemskie wydarzenia, ponieważ dzięki życiowym doświadczeniom zyskali wiedzę i dojrzałość. Są strażnikami pamięci zbiorowej, a więc mają szczególny tytuł, aby być wyrazicielami wspólnych ideałów i wartości, które są podstawą i regułą życia społecznego. Wykluczyć ich ze społeczeństwa znaczy w imię nowoczesności pozbawionej pamięci odrzucić przeszłość, w której zakorzeniona jest teraźniejszość. Ludzie starsi dzięki swej dojrzałości i doświadczeniu mogą udzielać młodym rad i cennych pouczeń”.

Po obradach plenarnych pracowano w trzech sekcjach: „Aksjologiczna inspiracja w nauczaniu Jana Pawła II”; „Jan Paweł II wobec problemów rodziny” i „Jan Paweł II wobec problemów ludzi młodych”.

Istotą Konferencji była nie tylko pogłębiona refleksja nad pedagogicznym przesłaniem św. Jana Pawła II, ale przede wszystkim praktyczne zastosowanie Jego nauki. Dlatego podczas Konferencji odbywały się zajęcia warsztatowe: „Jan Paweł II – Papież Rodziny”, przeznaczone dla młodzieży, które prowadziła dr Lidia Pietruszka z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.

Konferencja, podczas której podjęto dyskusję dotyczącą różnych aspektów pedagogicznego przesłania, które głosił Ojciec Św., cieszyła się bardzo dużym zainteresowaniem środowiska lokalnego i naukowego. W konferencji wzięli udział wykładowcy z wielu ośrodków naukowych takich jak: Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, WSNS Pedagogium w Warszawie, Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Collegium Da Vinci w Poznaniu, Wyższa Szkoła Informatyki i Umiejętności w Łodzi, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, Akademia Wychowania Fizycznego Filia w Białej Podlaskiej, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Uniwersytet Rzeszowski, Uniwersytet Śląski w Katowicach oraz doktoranci, nauczyciele i studenci.

^{*} Artykuł pierwotnie ukazał się w czasopiśmie „Bialski Przegląd Akademicki”, nr 19/2015.